

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังเร่งพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม จึงเป็นระยะที่จำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากรคนบุคคลให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ปัจจัยที่จะช่วยพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพได้ คือ การศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาของประชาชนที่เป็นแรงงานในระดับกลางของประเทศ และมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ดังกล่าวของ กอ สวัสดิคพานิชย์ (2513: 7) ที่กล่าวว่า "การมัธยมศึกษาเป็นระดับการศึกษาที่มีความสำคัญที่สุด เป็นระดับการศึกษาที่ผลิตคนระดับกลางออกมาเพื่อสนองความต้องการของประเทศชาติ และประเทศจะพัฒนาเศรษฐกิจไม่ได้สำเร็จ ถ้าหากว่าไม่พัฒนาการศึกษาเสียก่อน การศึกษาระดับมัธยมศึกษาจึงน่าจะเป็นการศึกษาที่ต้องรับผิดชอบต่ออนาคตของประเทศอย่างแท้จริง" นอกจากนี้ สาโรช บัวศรี (2516: 6) ยังได้เน้นให้เห็นความสำคัญของประชาชนในกลุ่มนี้ และชี้ให้เห็นปัญหาการศึกษาของประเทศไทยว่า "จำนวนผู้เรียนในระดับสำคัญที่ออกไปเป็นกำลังผลิตของประเทศปรากฏว่า น้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว จำนวนกว่าครึ่งของนักเรียนเหล่านี้ไม่ได้เรียนต่อ และต้องออกไปเผชิญโลกโดยไม่มีสมรรถภาพทางเศรษฐกิจ เพราะไม่ได้รับการฝึกฝนในทางอาชีพอย่างเป็นลำเป็นสันแค่ประการใด จึงไม่อาจประกอบอาชีพที่เป็นลำเป็นสันได้ คอยแคพยายามเรียนต่ออยู่ร่ำไป" ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของสถิติแสดงจำนวนนักเรียนในปีสุดท้ายของแผนพัฒนาการศึกษาในระยะที่ 4 ของสุนทร โคตรบรรเทา (2524: 5) พบว่า จำนวนผู้อยู่ในวัยเรียน (อายุ 5 - 24 ปี) 100 คน จะได้เรียนระดับประถมศึกษา 75 คน ระดับมัธยมศึกษา 23 คน และระดับอุดมศึกษาเพียง 2 คน เท่านั้น แสดงให้เห็นว่ามีประชาชนอีกเป็นจำนวนมากที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่ หรืออยู่ในวัยผู้ใหญ่ของชาติ โอกาสเข้ารับการศึกษาก็จึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาไปได้เท่าที่ควร ดังที่ กุสิด พนาพันธ์ (2515: 24 - 25) ได้

กล่าวไว้ว่า "กว่าจะรอให้เต็มที่ มีการศึกษาจนสามารถประกอบอาชีพในสังคม และพร้อมที่จะพัฒนาประเทศชาติได้นั้น จะต้องใช้เวลานานปีประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งพื้นฐานสภาพความเป็นอยู่ของสังคมไทยไม่สนองให้เกิดการพัฒนาที่กำลังเกินไปอย่างรีบเร่งนั้น แรงงานตลอดจนความคิดความอ่านจะสูญเปล่า ฉะนั้นผู้ใหญ่ซึ่งประกอบอาชีพอยู่แล้วนั้น ไม่มีการศึกษา ผลผลิตทางเศรษฐกิจก็ไม่เพิ่มขึ้น เป็นต้น นับไขว่าการไม่มีการศึกษาของผู้ใหญ่เป็นการถ่วงการพัฒนาประเทศ

รัฐบาลไทยทุกยุคทุกสมัยก็ได้เล็งเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาให้กับประชาชน และได้ใช้ความพยายามเป็นอย่างยิ่ง ในการที่จะสนับสนุนให้ประชาชนไทยทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ทั้งนี้เพื่อให้เป็นฐานกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังที่ กอ สวัสดิคพาณิช (2524: 37) ได้เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาประเทศกับการศึกษาไว้ว่า การพัฒนาประเทศนั้น เปรียบเสมือนการจักก่องทัพ ซึ่งมีความสำคัญต่างๆกัน แต่ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ โรงเรียนประชาบาลถือเป็นทัพหน้า เพื่อสร้างพื้นฐานแก่คน การพัฒนาเศรษฐกิจถือเป็นทัพหลวง เพื่อช่วยสร้างเงินทุน ส่วนการศึกษานอกโรงเรียนนั้นถือเป็นทัพหนุน โดยเป็นผู้คอยเสริมในส่วนที่ขาดหรือบกพร่องของทัพหน้า และทัพหลวง

ด้วยเหตุที่การศึกษานอกโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ รัฐบาลจึงให้การสนับสนุนการจัดการศึกษานอกโรงเรียนอย่างเต็มที่ จึงจะเห็นได้จากการตั้งกรมการศึกษานอกโรงเรียนขึ้นในปี พ.ศ.2522 โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อแก้ไขการไม่รู้หนังสือของประชาชน และให้การศึกษาค้นหาแทนแก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสได้เข้าศึกษาในระบบโรงเรียน หรือต้องออกจากโรงเรียนก่อนที่จะจบการศึกษา ลักษณะการให้การศึกษานอกโรงเรียน จึงจัดไว้ในหลายรูปแบบ เช่น การศึกษาขั้นมูลฐาน การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 1 - 4 การศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับ 5 การฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้เลือกเรียนตามความเหมาะสม ความสามารถ และความพึงพอใจของตน แต่กระนั้นก็ตาม ก็มีใ้หมายความว่า การให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนจะสามารถทำให้ประชาชนทุกคนเรียนต่อในระดับสูงขึ้น

และ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งหมด เพราะยังมีองค์ประกอบทางการศึกษาอีกหลายประการที่มีผลต่อความสามารถในการศึกษาของแต่ละบุคคล และองค์ประกอบเหล่านี้ก็อยู่นอกเหนือจากการควบคุมทางค่านโยบายและการวางแผนงานของรัฐ เช่นจากการศึกษาของ จรณิก แก้วกิ่งวาล (2523: 3-5) โทกล่าวไว้ว่า จากผลการวิจัยต่างๆ หลังช่วงปีพุทธศักราช 2520 ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้น หรือสอบตกซ้ำชั้น หรือออกกลางคัน ไม่ใช่เนื่องจากตัวแปรด้านความสามารถ และสติปัญญาเข้ามาเกี่ยวข้องเท่านั้น แต่ยังมีตัวแปรด้านอื่นๆ คือ ด้านเศรษฐกิจ และสังคมครอบครัว ด้านสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน เข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย หรือจากการศึกษาของ ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา (2514: 75-79) ซึ่งศึกษาวิจัยที่ทำให้เกิดวัยรุ่นไทยในชนบท เลือกทำงานหรือศึกษาต่อ หลังจากการศึกษาภาคบังคับ สรุปได้ว่าปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ เพศ อายุ ฐานะของครอบครัว ขนาดของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา - มารดา ลักษณะของผู้เป็นใหญ่ภายในบ้าน การรับสื่อสารต่างๆ และทัศนคติเกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งนอกเหนือธรรมชาติของบิดา มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะศึกษาต่อของบุตร แต่จากการศึกษาของเนียร์ (Near 1977: 1839-1840) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบการเรียนต่อและไม่เรียนต่อของนิสิตในวิทยาลัยชุมชนเอลจิ้น (Elgin) กลับพบว่า ผู้เรียนต่อไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากผู้ไม่เรียนต่อทางค่านิยมประชากร เช่น อายุ เพศ สถานภาพการสมรส จำนวนพี่น้อง การทำงาน และเกรดเฉลี่ยจากวิทยาลัย

จากผลงานการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบทางการศึกษาทั้งที่เกี่ยวกับระดับสติปัญญาและนอกเหนือจากระดับสติปัญญาของผู้เรียน ล้วนแล้วแต่มีโอกาที่จะสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อด้วยกันทั้งสิ้น แต่จะเป็นองค์ประกอบใดบ้างนั้น ขึ้นอยู่กับกลุ่มประชากรและสถานที่อยู่ของกลุ่มประชากรนั้น ทั้งในการศึกษารังนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นควรค่าเน้นการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อ โดยจะทำการศึกษา กลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษามัธยมศึกษาแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาไว้ อีกทั้งยังเป็นระดับการศึกษาเทียบเท่ากับระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในระบบโรงเรียน ซึ่งจัดเป็นระดับกำลังคนที่มีความสำคัญต่อการ

พัฒนาประเทศ ดังที่ บรรจง ชูสกุลชาติ (2517:21) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า "หากประเทศไทยมีกำลังคนระดับกลางอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถสนองการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศแล้วก็จะสามารถพัฒนาความเป็นไททาง เศรษฐกิจของชาติ ได้" อีกประการหนึ่ง คือ เป็นระดับการศึกษาที่ไ้รับการประเมินผลตามแผน พัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน(2524:20) พบว่า เป็นระดับที่ได้รับความสนใจสมัคร เข้าศึกษากันเป็นจำนวนมาก โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบ เบ็คเสร์ระดับที่ 4 ที่ต้องการศึกษาต่อและที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ ในด้านต่าง ๆ คือ
 - 1.1 ภูมิหลังด้านส่วนตัว
 - 1.2 ภูมิหลังด้านเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 1.3 ภูมิหลังด้านสังคมของครอบครัว
 - 1.4 ภูมิหลังด้านการศึกษา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังกับความต้องการการศึกษาคือ ของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบ เบ็คเสร์ระดับที่ 4 ในด้านต่าง ๆ คือ
 - 2.1 ภูมิหลังด้านส่วนตัว
 - 2.2 ภูมิหลังด้านเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.3 ภูมิหลังด้านสังคมของครอบครัว
 - 2.4 ภูมิหลังด้านการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จำกัดขอบเขตเฉพาะนักศึกษาผู้ใหญ่แบบ เบ็คเสร์ระดับที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนสุดท้ายของหลักสูตรการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบ เบ็คเสร์ระดับที่ 4 เท่านั้น
2. การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบ เบ็คเสร์ระดับที่ 4 ที่ต้องการศึกษาต่อและที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ

เฉพาะตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับภูมิลักษณ์ส่วนตัว ภูมิลักษณ์เศรษฐกิจของครอบครัว ภูมิลักษณ์สังคมของครอบครัว และภูมิลักษณ์การเรียน เท่านั้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับภูมิลักษณ์ส่วนตัว ภูมิลักษณ์เศรษฐกิจของครอบครัว ภูมิลักษณ์สังคมของครอบครัว และภูมิลักษณ์การเรียน ของนักศึกษา เท่านั้น ไม่ได้ใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลอย่างอื่นประกอบ

ตัวแปรของการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ภูมิลักษณ์ต่างๆที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับความถี่ของการศึกษาต่อ หรือไม่ต่อการศึกษาต่อของนักศึกษานักเรียนแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร โดยแยกตัวแปรออกเป็นด้านต่างๆดังนี้

1. ภูมิลักษณ์ทางด้านส่วนตัวของนักศึกษา แยกออกเป็นตัวแปรย่อยๆดังต่อไปนี้คือ

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 สถานภาพสมรส
- 1.4 จุดมุ่งหมายในการเรียน
- 1.5 จุดมุ่งหมายในค่านอาชีพ

2. ภูมิลักษณ์ทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักศึกษาแยกออกเป็นตัวแปรย่อยๆดังต่อไปนี้ คือ

- 2.1 อาชีพของบิดา - มารดา (หรือผู้ปกครอง)
- 2.2 รายได้ของบิดา - มารดา (หรือผู้ปกครอง)
- 2.3 อาชีพของนักศึกษา
- 2.4 รายได้ของนักศึกษา
- 2.5 ความมั่นคงทางการเงินของครอบครัว

3. ภูมิลักษณ์ทางสังคมของครอบครัวของนักศึกษา แยกออกเป็นตัวแปรย่อยๆดังต่อไปนี้ คือ

- 3.1 ขนาดครอบครัว

3.2 สภาพการสมรสของบิดา-มารดา

3.3 ระดับการศึกษาของบิดา-มารดา (หรือผู้ปกครอง)

3.4 ความคาดหวังของบิดา-มารดาเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

3.5 ความคาดหวังของบิดา-มารดาเกี่ยวกับอาชีพของบุตร

4. ภูมิหลังทางด้านการเรียนของนักศึกษา แยกออกเป็นหัวข้อย่อยๆ ดังต่อไปนี้ คือ

4.1 ผลการเรียน

4.2 การขาดเรียน

4.3 ผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษา

4.4 การสนับสนุนของบิดา - มารดา (หรือผู้ปกครอง) เกี่ยวกับการศึกษาต่อ

4.5 ความดีของการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ

4.6 ผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน

หัวข้อมุ่ง คือ ความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาซึ่งถือเอาความตั้งใจของนักศึกษาเป็นเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มนักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ
2. กลุ่มนักศึกษาที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ถือว่า

1. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร ระดับที่ 4 เป็นข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริงและเชื่อถือได้
2. ผลการเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร ระดับที่ 4 ทุกคนและทุกโรงเรียน ถือว่ามีมาตรฐานเดียวกัน

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

ภูมิหลัง หมายถึง ประวัติและสภาพความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร คือ สภาพส่วนตัว สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพ

สังคมของครอบครัวและสภาพการเรียน

นักศึกษา หรือนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนสุดท้ายของหลักสูตรการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร และจะจบการศึกษาในภาคปลายปีการศึกษา 2528

โรงเรียนผู้ใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนตามหลักสูตรการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ซึ่งกรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดดำเนินการสอนอยู่ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ไม่หมายรวมถึงโรงเรียนสำหรับพระภิกษุและสามเณร หรือโรงงานอุตสาหกรรม

อาชีพ หมายถึง ชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะคือ

1. ข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ซึ่งทำงานในหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตำรวจ พนักงานเทศบาล ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น

2. ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ซึ่งทำงานโดยรับค่าจ้างในสถานธุรกิจซึ่งไม่ใช่หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และมีนายจ้างเป็นเจ้าของหรือดำเนินการ

3. เกษตรกร หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพทางการเกษตร ทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ และทำการประมง

4. ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองด้วยตนเอง หรือได้ดำเนินการร่วมกับผู้อื่นในรูปแบบของร้านค้าหรือห้างหุ้นส่วน

5. อื่นๆ หมายถึง ผู้ซึ่งประกอบอาชีพอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมา

6. ไม่ประกอบอาชีพ หมายถึง ผู้ที่อยู่บ้าน รับบำนาญ หรือถึงแก่กรรม

ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาซึ่งเป็นการสอบไล่ได้จากโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะคือ

1. ไม่รู้หนังสือ (หรือไม่ได้เรียนหนังสือ)

2. รู้หนังสือแต่ไม่ได้เรียนในโรงเรียน

3. ระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า

4. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า

5. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

6. รัศมีอุดมศึกษา

รายได้ หมายถึง ค่าจ้าง เป็นรายเดือน รายสัปดาห์ หรือรายวัน ที่ได้รับจากการทำงานประจำ กับรายได้พิเศษที่ได้รับจากงานประจำ หรืองานอื่น แล้วคิดรวมเป็นรายได้ต่อเดือน

จุดมุ่งหมายในการเรียน หมายถึง เหตุจูงใจให้เข้าเรียนในหลักสูตร การศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 หรือประโยชน์ที่กองการได้รับเมื่อจบหลักสูตรแล้ว เช่น ต้องการใช้เป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ต้องการใช้ในการปรับเงินเดือน เป็นต้น

จุดมุ่งหมายด้านอาชีพ หรือ ความคาดหวังเกี่ยวกับอาชีพ หมายถึง อาชีพที่นักศึกษาจะประกอบต่อไปในภายภาคหน้า แบ่งตามแบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพของกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งออกเป็น 10 กลุ่มคือ

1. งานจักรกล เช่น งานช่างกล ช่างซ่อมเครื่องยนต์ ช่างกลนาฬิกา
2. งานคำนวณ เช่น บัญชีร้านค้า งานธนาคาร งานพัสดุ
3. งานวิทยาศาสตร์ เช่น แพทย์ นักเคมี พยาบาล ช่างวิทยุและทีวี
4. งานชักชวนโฆษณา เช่น นักแสดง นักการเมือง ผู้ประกาศทางวิทยุ - ทีวี
5. งานศิลป์ เช่น นักวาด นักแกะสลัก สถาปติก นักออกแบบเครื่องแต่งกายหรือทรงผม
6. งานวรรณกรรม เช่น นักเขียน ครู นักข่าว บรรณาธิการ
7. งานดนตรี เช่น นักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลง
8. งานบริการสังคม เช่น นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์
9. งานเสมียน เช่น เลขานุการ พนักงานเก็บเอกสาร
10. งานนอกสำนักงาน เช่น พนักงานดูแลรักษาป่า งานเกี่ยวกับเกษตรกรรม

ความคาดหวังเกี่ยวกับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดที่สามารถเข้ารับการศึกษ หรือสามารถส่งเสียให้ได้รับการศึกษาได้

ความมั่นคงทางการเงิน หมายถึง สภาพรายจ่ายในครอบครัว เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ก่อน

การสนับสนุนของบิดา - มารดา เกี่ยวกับการศึกษาต่อ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. บิดา - มารดาต้องการให้ศึกษาต่อ
2. บิดา - มารดาไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ

ผลการเรียน หมายถึง ผลการตัดสินตามวิธีการประเมินผลการเรียนตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาผู้ใหญ่แบบ เบ็ท เสร็จระดับที่ 3 - 4 พ.ศ. 2522 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

- ดี" หมายถึง ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
- ผ่าน" หมายถึง ได้คะแนนระหว่างร้อยละ 50 - 79
- ไม่ผ่าน" หมายถึง ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

สำหรับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้ แบ่งเป็น 3 ประการ ได้แก่

1. ประโยชน์ทางวิชาการ คือ ผลงานวิจัยนี้จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการที่จะศึกษาต่อ หรือไม่ต้องการศึกษาต่อ ของนักศึกษานักเรียนผู้ใหญ่แบบ เบ็ท เสร็จระดับที่ 4 และแสดงถึงตัวแปรที่จะเกี่ยวข้องกับลักษณะความต้องการที่จะศึกษาต่อของนักศึกษานักเรียนผู้ใหญ่ ระหว่างกลุ่มที่ต้องการจะศึกษาต่อและกลุ่มที่ไม่ต้องการจะศึกษาต่อ

2. ประโยชน์ทางปฏิบัติ คือ ผลงานวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร การศึกษานอกกระบวนโรงเรียน หรือนักการศึกษานักเรียนผู้ใหญ่ ในการวางแผนการศึกษานักเรียนผู้ใหญ่ให้เพียงพอ พอเหมาะ และเหมาะสมกับความต้องการศึกษาของประชาชน

3. ประโยชน์ทั่วไป คือ ผลงานวิจัยนี้อาจเป็นประโยชน์ในการศึกษาโครงการวิจัยอื่นๆ และเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่ศึกษางานวิจัยที่คล้ายคลึงกับงาน

โครงการวิจัยอื่นๆ และเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่จะศึกษางานวิจัยที่คล้ายคลึงกับงาน
วิจัยนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย